

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119402988
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119402988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. L. XXX, XXX XX Q. Q., o zaplatenie sumy 3.062,17 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Csp/46/2020-85 zo dňa 04.12.2020 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (prvá výroková veta) a žalovanému nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania (druhá výroková veta).

1.1. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.062,17 Eur spolu s príslušenstvom, a to titulom zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca Tatra banka, a.s., so žalovaným dňa 12.05.2016. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 01.03.2017 v dôsledku neplnenia si povinností, vyplývajúcich zo zmluvy dlžníkom. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca doložil k žalobe listinu označenú ako „Posledná výzva na zaplatenie“ zo dňa 06.02.2017 a „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 02.03.2017.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval, že žalovaná suma predstavuje nedoplatok z uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Žalobca svoju vecnú legitímáciu odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril so spoločnosťou Tatra banka, a.s. dňa 12.12.2017. Súd prvej inštancie konštatoval aj, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by výzvu pred zosplatením ako aj samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanému doručil.

1.3. Vychádzajúc z ustanovení §53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), §92 ods. 8 zákona č. 483/2011 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) a §17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“) okresný súd ustálil, že predmetom konania bolo plnenie z titulu pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru. Táto mala byť postúpená na žalobcu, preto súd z úradnej povinnosti skúmal, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, keďže mala byť postúpená z bankového na nebankový subjekt.

1.4. V zmysle ustanovenia §17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je jednou z podmienok postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Z predloženej zmluvy o úvere mal súd prvej inštancie za preukázané, že termín konečnej splatnosti

bol dojednaný na deň 20.06.2022. Z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že pred postúpením pohľadávky malo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti, avšak žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by sa výzva pred zosplatením ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že k účinnému zosplateniu, a teda ani k platnému postúpeniu v zmysle §92 ods. 8 zákona o bankách nedošlo. Postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu vyhodnotil okresný súd s poukazom na ustanovenie §39 Občianskeho zákonníka za neplatné pre rozpor so zákonom a konštatoval, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu, v dôsledku čoho žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.5. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle §266 ods. 1, §255 a §257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a keďže úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, nárok na ich náhradu mu nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie; navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie, resp. aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Žalovaný bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzývaný k úhrade omeškaných splátok úveru a postupom bol upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa §565 Občianskeho zákonníka, čo žalovaný v konaní nerozporoval a ktoré tvrdenia mal potom súd prvej inštancie považovať za nesporné. K riadnemu zosplateniu úveru došlo, čo žalobca v konaní preukázal a predmetné výzvy boli žalovanému riadne doručené, preto nie sú správne právne závery súdu prvej inštancie, že postúpenie pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle §39 Občianskeho zákonníka.

2.2. Poukázal na ustanovenie §150 ods. 1, §151 ods. 1 ako aj na §295 C.s.p. s tým, že výzva zo dňa 06.02.2017 ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2017 boli žalovanému riadne doručené a žalovaný tieto skutočnosti nespochybnil. Na pojednávanie dňa 04.12.2020 sa žalovaný nedostavil a v konaní bol pasívny, čo má viesť k rýchlej strate sporu. Strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany. Keďže žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym kvalifikovaným spôsobom nepoprel, je v zmysle §151 ods. 1 C.s.p. vylúčený akýkoľvek iný výklad než ten, že skutkové tvrdenia žalobcu sú nesporné. Poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov SR, v zmysle ktorých má za to, že súd prvej inštancie favorizoval žalovaného, čím prekročil svoje právomoci a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu, keď namiesto strany sporu rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu §380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods.1, 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo konštatuje, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, na základe ktorého dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§387 ods. 1 C.s.p.) a v súlade s §387 ods. 2 C.s.p. naň v podrobnostiach odkazuje, pretože je dostatočne zreteľné i zrozumiteľné a spĺňa zákonné

kritériá odôvodnenia, uvedené v ustanovení §220 ods. 2 C.s.p. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní.

7. Okresný súd napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie uplatnenej pohľadávky. Ustálil, že postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu je v zmysle §39 Občianskeho zákonníka neplatné pre rozpor so zákonom, pretože neboli splnené podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle §17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pohľadávka nebola v čase postúpenia splatná v zmysle §53 ods. 9 v spojení s §565 Občianskeho zákonníka a zároveň neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia §92 ods. 8 zákona o bankách.

7.1. Odvolací súd v súvislosti s vecnou legitimitáciou poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa pod pojmom aktívna vecná legitimitácia rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Skúmanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd skúma vecnú legitimitáciu vždy, a to aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu žaloby, pretože tento nedostatok znamená, že strana sporu nie je nositeľom uplatneného práva.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok, vyžadovaných zákonom pre postúpenie pohľadávky, keď nepredložil súdu žiaden dôkaz, preukazujúci doručenie výzvy v zmysle §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do sféry dispozície žalovaného. Nedodržanie zákonom stanoveného postupu znamená, že veriteľ využil právo na zosplatnenie pohľadávky v rozpore so zákonom a na takéto zosplatnenie nemožno prihliadať. Následkom neplatného zosplatnenia pohľadávky je potom s poukazom na ustanovenie §17 zákona o spotrebiteľských úveroch konštatovanie o neplatnom postúpení pohľadávky na žalobcu.

9. Odvolacia námietka žalobcu, že jeho skutkové tvrdenia o doručení výzvy na zaplatenie omeškaných splátok žalovaný nepoprel, a preto je potrebné považovať ich za nesporné, odvolací súd opakovane uvádza, že súd skúma vecnú legitimitáciu vždy, a teda aj bez návrhu. Strana sporu má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť; následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Ak bol súd prvej inštancie oprávnený ex offio skúmať vecnú legitimitáciu strán sporu, bolo na žalobcovi, aby splnenie podmienky aktívnej vecnej legitimitácie nielen tvrdil, ale aj preukázal, najmä ak tvrdí, že výzvu podľa ustanovenia §53 ods. 9 OZ jeho právny predchodca žalovanému doručil.

9.1. Aj námietka žalobcu v odvolaní o procesnej pasivite žalovaného, majúca za následok nesprávny postup súdu v rozpore s ustanoveniami §150 a §151 C.s.p., je nedôvodná. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019 uviedol, že „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou §151 ods. 1 a 2 C.s.p.) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.“ Súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti poprieť tvrdenia žalobcu, ak samotný žalobca zanedbal svoju povinnosť tvrdenia, resp. dôkaznú povinnosť, ktorá je neoddeliteľne spätá s povinnosťou tvrdenia. Každý musí uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení. Ak žalobca tvrdil, že žalovanému doručil výzvu na uhradenie dlžnej sumy, bolo súčasne jeho povinnosťou predložiť súdu dôkazy na podporu svojich tvrdení, pretože schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom úspechu v konaní.

10. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že okresný súd dospel k správne záveru, že postúpenie pohľadávky je absolútne neplatné pre rozpor so zákonom, v dôsledku čoho správne rozhodol, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu zamietol; odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle §387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia §396 ods. 1 v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto krajský súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).